

Laat dezen heengaan

door: J.N. Darby

Johannes 18:1-11; 19:25-30

De bedoeling van God en van de Heer Jezus is, om ons volmaakt gelukkig te maken. Toch krijgen we dikwijls te maken met oefeningen. Het doel daarvan is om ons te reinigen en ons dichterbij God te brengen. Zijn bedoeling is ons volmaakt gelukkig te maken.

En dat niet alleen voor de eeuwigheid bij Hem in de heerlijkheid, maar ook hier beneden wil Hij, dat wij genieten van alle gevolgen van Zijn liefde. Hij wil, dat wij de realiteit van deze liefde ervaren, door de ons bewust te zijn, dat (ondanks verzoeken en beproevingen) niets *“ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here”* (Rom. 8:38, 39).

Het is waar, als onze harten niet gehecht zijn aan Jezus, dan zullen wij op aarde niet gelukkig zijn. God roept ons op om te geloven en Zijn liefde te kennen, waarvan Hij het bewijs gegeven heeft in de overgave van Zijn Zoon. Toch zijn er moeilijkheden en verzoeken waardoor de Satan ons probeert daarvan af te houden en af te schrikken. Maar de Heer Jezus heeft ons helemaal verlost van deze moeilijkheden en ik ben er steeds meer van overtuigd, dat alleen het geloof in de kracht van het werk van Christus ons in staat stelt het kwaad te overwinnen. Wij zouden van deze verlossing niet kunnen genieten als de toorn van God nog op ons rustte. Maar wij weten, dat Jezus alle gevolgen van deze toorn volledig heeft ondergaan. In Gethsemane stond Hij tegenover die beker, die Hij moest drinken. Toen was Hij nog niet onder de toorn van God. Op het kruis heeft Hij de toorn gedragen, toen Hij uitriep: *“Mijn God, mijn God, waarom heeft U Mij verlaten?”* In Gethsemane werd Hij niet verlaten, want Hij richt zich direct tot Zijn Vader en een engel werd dan ook gezonden om Hem te versterken. Maar daar omringde satan Hem met zijn verschrikkingen, probeerde Hem te scheiden van de gemeenschap met Zijn Vader. Toch heeft Hij alles overwonnen en heeft kalm alles kunnen weerstaan.

De gelovige, die Jezus beschouwt op het kruis, terwijl Hij daar de beker van Gods toorn drinkt, vindt daarin een volle en volledige vrede en de basis om volmaakt gelukkig te zijn. De toorn van God is als een wolk voorbijgegaan. Deze wolk heeft zijn last laten vallen op Jezus en de zon van de liefde van God schijnt nu in al zijn luister. Satan heeft geprobeerd het werk van Jezus

op twee manieren te verhinderen. Allereerst door Hem te verzoeken aan het begin van Zijn dienst. Daarna in de hof van Gethsemane. In het begin van Zijn openbare leven heeft de Heer Jezus de “sterke” gebonden, door de verzoeking te weerstaan en als de mens gezegend had kunnen worden en in het genot van de zegen had kunnen ingaan, dan was dit het ogenblik! Jezus genas de zieken, gaf blinden het gezicht terug, enz.. Maar de mens was zelfs niet in staat te ontvangen, wat God hem gaf. Christus, de bron van zegen op aarde, is verworpen. Maar hoe dan ook, zoals we weten en het nooit genoeg kunnen weten, is de Heer Jezus niet teruggedeinsd, want Hij wilde ons tenslotte in de hemel hebben. De mens, als zodanig, was niet in staat de zegen te ontvangen. Hij heeft een nieuwe schepping voor ons moeten teweegbrengen om ons in te voeren in het genot van de hemel.

In Johannes 18 bevindt de Heer Jezus zich tegenover de vijand en tegenover alles, wat een mens beproeven kan. Behalve de toorn van God, want die onderging Hij nog niet, hoewel deze Hem wel voor ogen stond.

“Nadat Jezus dit gezegd had, ging Hij uit met zijn discipelen over de beek Kedron, waar een tuin was die Hij met zijn discipelen inging” (Joh. 18:1). Wat een onderhoud vond daar plaats. Wat een vertrouwelijke mededelingen en ontboezemingen van liefde vernamen daar Zijn discipelen van Hem! Judas was daar ook bij geweest en kende die plaats goed. En toch heeft hij Jezus op diezelfde plaats verraden! Wat een afschuwelijke daad, maar zo is de mens!

“En terwijl Hij in zware strijd raakte, bad Hij des te vuriger” (Luk. 22:44). Satan probeerde Zijn ziel te verduisteren, Hem te laten wankelen, Hem te overstelpen door Hem voor te houden wat er ging gebeuren. Hij probeerde Zijn gemeenschap met Zijn Vader te vernietigen en zo handelt hij ook met ons, als hij zijn best doet om ons te ontmoedigen. Maar het gevolg van alle pogingen van satan op de Heer Jezus worden geopenbaard in dit vers. *“En terwijl Hij in zware strijd raakte, bad Hij des te vuriger”*. Satan, de vorst der duisternis, gebruikte al zijn kracht om Hem te laten vallen, maar de Heer Jezus blijft steeds dicht bij de Vader. Hij openbaart daarmee Zijn trouw en Hij verbindt zich met steeds meer kracht aan de wil van Zijn Vader. Dat was Zijn volmaaktheid. Hoe meer satan Hem verzocht, hoe meer Hij God zocht. Hij

ontving niets, niet van satan en ook niet van Judas, maar Hij ontving alles van Zijn Vader. De kracht van satan en zijn rechten op ons werden vernietigd door Hem.

In het evangelie naar Johannes wordt ons voor alles, de heerlijke Persoon van Christus voorgesteld. We zien dan ook in Johannes 18:4 dat Hij zelf naar voren komt en zegt: *“Wie zoekt u?”*. Dat is de goede Herder, die Zijn leven af legt voor Zijn schapen. *“Niemand neemt het van Mij, maar Ik leg het uit Mijzelf af”* (Joh. 10:18). Hij had rustig weg kunnen gaan, de onmacht van hen, die Hem kwamen vangen, was dan openbaar gemaakt. Maar Hij komt naar voren om ons te beschermen voor het kwaad, dat over Hem geen enkele macht had.

Hij was innerlijk (in Zijn hart) al door de oefening gegaan, waarin satan Hem op de proef stelde, toen Hij de gevolgen van onze positie op zich nam. Hij was aangegrepen door droefheid tot de dood. Daarom kan Hij nu rustig zijn voor de vijand. Hij heeft innerlijk al overwonnen. Hij ziet, in alles wat Hem wacht, alleen de wil van Zijn Vader. Terwijl Hij deze volbracht, beveiligde Hij de Zijnen door een volle en complete bevrijding.

“Toen Hij dan tot hen zei: Ik ben het, deinsden zij terug en vielen op de grond” (Joh. 18:6). Zij kunnen niets tegen Hem beginnen. Hij wordt niet gevangen genomen. Hij geeft Zichzelf. Hij zegt nog: *“als u dan Mij zoekt, laat dezen heengaan”*. Wanneer de vijand daar is, stelt Hij zich op de bres en levert zich over om de Zijnen te bevrijden.

Christus heeft zich met Zijn Vader onderhouden, het gaat er nu om, om te weten of *Hij* of *wij* gevangen moeten worden genomen. Maar Hij heeft gezegd: *“Laat dezen heengaan”*. Zijn werk stelt ons volkomen gerust, als onze harten echt begrepen hebben, dat Christus voor ons naar voren is gekomen, de vijand tegemoet. Dan kunnen wij volle vrede genieten. Er zijn verzoeken, dat is waar, maar het blijft niet minder waar, dat de Heer Jezus heeft gezegd: *“Laat dezen heengaan”*. Satan heeft geen enkel recht, geen enkele macht over ons, hij is in Gethsemane overwonnen.

Wij verwerklijken niet genoeg wat deze woorden ons geven en wij moeten leren ervan te genieten. *“Niemand neemt het leven van Mij”* zegt de Heer. Zijn overwinning over de vijand, van wie die ure was, had Hem in deze volmaakte vrede geplaatst. De macht van de duisternis kon alleen werken in Zijn vijanden, daarom heeft Hij gezegd: *“de drinkbeker die de Vader Mij heeft gegeven, zou Ik die soms niet drinken?”* Maar in Johannes 19:28 zegt Hij: *“Mij dorst”*. Daarin zien we de Heer Jezus volmaakt rustig. De Schrift moest vervuld worden en daarom zegt Hij: *“Mij dorst”*. Wanneer Hij in vers 26 van hoofdstuk 19 Zijn moeder ziet en de discipel, die Hij liefhad daarbij staand zegt Hij tot Zijn moeder: *“Vrouw, zie, uw zoon”*. Daarna zegt Hij tegen Zijn discipel: *“Zie, uw moeder”*. Deze woorden tonen ook dat de Heer Jezus in een toestand van volmaakte vrede was. Hij houdt zich met Zijn

moeder bezig. Hij heeft een volmaakt inzicht van alles wat Hem omringt en Hij is in volle vrede tegenover al deze dingen.

“Toen Jezus dan de zure wijn had genomen, zei Hij: Het is volbracht! En Hij boog zijn hoofd en gaf zijn geest over” (Joh. 19:30). De Heer sterft niet zoals alle mensen sterven. Hij geeft Zijn geest over, nadat Hij al de hitte van de toorn van God geleden heeft. Maar de beker is leeg, want Hij heeft satan overwonnen, door alle macht te trotseren van hem, die de macht over de dood had. Hij geeft zichzelf om de dood te ondergaan op het kruis als gevolg van de toorn en het oordeel van God en niet als gevolg van de macht van satan. Daar drinkt Hij de beker en gaat in de dood, zonder dat iets de kracht, de werkelijkheid van het oordeel onderschept.

We zien tegelijkertijd, dat de hele toorn van God is bevredigd en dat de dood voor ons net als voor de Heer Jezus is: de geest overgeven. Jezus heeft in Gethsemane geleden en de macht van satan is overwonnen. Op het kruis heeft Hij de beker van de toorn geleedigd. Nu staat voor ons de dood gelijk aan: *“bij de Heer te zijn”*, zoals geschreven is: *“te leven is voor mij Christus en te sterven is winst”* (Fil. 1:21). Alle dingen zijn vóór ons, het zij leven, of dood. Niets kan ons scheiden van de liefde van God in Jezus, de dood niet en ook het leven niet. Als dus satan overwonnen is voor hem die gelooft, blijft er niets meer over voor ons dan de gevolgen van de liefde van God, die de ziel al in het volle genot van de genade invoert en die deze ook zal invoeren in het genot van de heerlijkheid.

Het werk van Christus wordt toegepast op alles wat we zijn en wij moeten in de kracht van de Heer Jezus het middel vinden om voor Hem overwinningen te behalen. De christen begint zijn loopbaan met het krijgen van een volmaakte verlossing en wanneer hij daarna strijd heeft, moet hij leren zich te bedienen van de wapens die God hem gegeven heeft. Dat betekent ook, leren, dat zijn vijanden al overwonnen zijn. Wij zijn de vrucht van de kracht van het volmaakte werk van de Heer Jezus. Laten we niet voldaan zijn, zolang wij er niet van genieten. Als satan komt laten wij hem weerstaan en hij *“zal van u vluchten”* (Jak. 4:7). Zoals hij van de Heer gevlucht is na Hem te hebben verzocht in de woestijn.

God kennen in Zijn liefde is een voortdurende genade. Ik weet het uit ervaring. Er is strijd, maar het is niet minder waar, dat als men het werk van de Heer Jezus beschouwt, men een volmaakte vrede geniet. Wees ervan verzekerd, dat de Heer Jezus heeft overwonnen, wat ons zou kunnen verhinderen te genieten van die volmaakte vrede.

God is rechtvaardig, dat is zeker en Hij wil het kwaad oordelen. Maar dit oordeel is op Christus gevallen en Hij heeft nu niets anders te doen dan liefhebben. De wereld en het vlees geven ons nog strijd, maar wij kunnen gelukkig zijn in Christus. Wij kunnen zeggen:

“Mijn ziel is aan U verkleefd, uw rechterhand houdt mij vast” (Ps. 63:89). Dat is geluk.

De Heilige Geest in ons leert ons, dat de liefde van God voor ons onbegrensd is. Christus heeft dit voor ons bewerkt. De God van liefde heeft Zijn liefde laten stromen over ons in de gave van Zijn Zoon, opdat wij

in de vrede zouden leven, in een rustige geest en als we genieten in God, ontbreekt ons niets. Ja, in deze arme verloren wereld is Jezus naar voren gekomen, opdat anderen konden ontkomen. *“Laat dezen heengaan”*. Dat te weten, dat heiligt en maakt volmaakt gelukkig.

Oorsprong: [Le Messenger Évangélique 1954-247](#)

Titel: [Laissez aller ceux-ci](#)